

Április 29. és május 1. között idén is útra keltünk és nyakunkba vettük az országot, hiszen eljött a szemináriumi kirándulás ideje. Ezúttal a Kalocsa-Kecskeméti Egyházmegyébe vitt utunk, ahol Kiskunfélegyházán szálltunk meg. Mivel kirándulásunk hivatások vasárnapján kezdődött, illő módon érkezés után a hívekkel közös szentmisén adtunk hálát hivatásunkért. A szentmisét Balog Gyula rektor atya celebrálta, utána pedig a plébános atya mutatta be nekünk röviden a gyönyörű templomot, és bepillantást adott az egyházközség életébe is. A finom ünnepi ebéd után Kiskunmajsára vettük az irányt, ahol az egész délutánt strandolással töltöttük.

A csúszdák, és a hullámmedence nagyon népszerűek voltak, nem csak a kispapság, de az elöljárók közt is, akik pedig nyugodtabb pihenésre vágytak, termálvízben áztathatták utazástól megtört tagjaikat. Miután hazaértünk, szabad estét engedélyeztek az elöljárók, így lehetőségünk nyílt sétálni az esti Kiskunfélegyházán, és meg kell mondjam, bakonyi gyerek létemre nagyon megkedveltem ezt az alföldi kisvárost.

A második nap szentmise után Ópusztaszerre utaztunk, ahol először a Feszty körkép nyűgözött le minket, majd az a rengeteg gazdagság, ami nemzetünk történetének több mint ezer évébe sűrűsödik, és amelyet gyönyörűen mutat be a nemzeti emlékpark. Számomra nagyon érdekes volt a múzeum, ahol ősmagyar koponyákból rekonstruálva nézhettük meg, hogy festhettek a honfoglalók arcvonásai. De mindenképpen meg kell említenem a lovasbemutatót is, ahol ügyes csapat elevenítette meg az ősmagyarok lovagló szokásait.

Ópusztaszer után visszatérve Kiskunfélegyházára rövid találkozás, és beszélgetés következett a plébános úr unokatestvérével,

Bábel Balázs kalocsai érsekkel. A beszélgetést követően ismét bevetettük magunkat a félegyházi éjszakába, és fél tizenegyig sétáltunk, beszélgettünk a városban (na jó, egy-egy sör is legurult mellé…J).

Az utolsó napot ismét az Úrral való találkozással kezdtük, szentmise keretében, majd vitorlát bontottunk, és elindultunk haza, előbb azonban megálltunk Kecskeméten, megnéztük a szemináriumi és a főiskolai rektor atyák közép iskoláját, a Piarista Gimnáziumot (és a tablóképeiket, amelyek igen nagy tetszést arattak az összes kispapnál), valamint a nagytemplomot. Városi séta, és ebéd után folytattuk utunkat, de Eger előtt még betértünk a ceglédi és a jászberényi templomokba, ahol a plébános atyák, Bokros Levente és Szántó József frissítővel fogadtak minket, így kellemes utazás után érkeztünk este Egerbe élményekkel

gazdagon.

Kérdezhetik a kedves olvasók, hogy hát a miséken kívül nem is imádkoztunk? De bizony igen, a buszutazásokat zsolozsmázással töltöttük ki, a templomokban pedig ahova betértünk, mindig imádkoztunk egy Regina Caelit, vagy Lorettoi litániát. A lelki, szellemi és fizikai összetevő nagyon szép egyensúlyban volt az egész kirándulás alatt. Nem volt túlzsúfolt, de mégsem unatkoztunk egy percig sem. Jutott idő az imára, és a baráti beszélgetésekre is, és minden este kifáradtan zuhantunk az ágyainkba, miközben fejünkben zúgtak az aznapi események. Egyszóval kitűnő kirándulás volt ez is (a képek magukért beszélnek). Kár, hogy egy évet kell várni a következőre.

További képek megtekintése